

Turcsány Péter

A palota úrnőjéhez

ömlik rám a víziók folyékony aranya,
megérte Bretonba menni, a fény és a zápor országába,
Pomázt és Erdélyt is másképp látom,

TP

Utolsó üzenet

(sms-en)

Szeressen az Ég,
szeresselek én,
boldogságod legyen a világ,
s ne haljak meg,
akár bennünk a remény.

Amit vétettem,
legyen az én hibám,
de nemcsak te,
de Isten is bocsássa meg
az utolsó vacsorán.

Alkonyati tücskök

Küldöd a gyermekeink,
befejezetlen minden,
a szerelem halottja vagy,
a szerelem túlélője légy,

ó, dantei sors, teli
Beatrice fényeivel,
a poklot érdemeltem,
s hogy-hogy a Menny jutott,

mennyi mennyei küldött
oldoz fel egy bűnöst,
mit tehattunk, ó Isten,
hogy ennyire szeretsz minket,

talán a szerelmet mégis
Te gyújtod fel mécseseinkben,
kiolthatatlan lánggal,
hogy mindörökké bennünk égjen,

talán az útra lábainkat
mégis Te indítottad el,
s minden tévelygésünk csak
a Te vonzásodra felel;

ó, alkonyati tücskök,
szerelem indítja hangotokat,
bezengi mind a hegyeket,
mint tengerhullám

a partokat.

Ceres diadala

Egymásba égő távolokba
egyszerre sütött ki ránk a Nap,
helyettünk pirult az alkony,
s a fény erős csókba szédült,

alattad folyt a Kalota,
rám a Pilis nyitotta dombját,
bronzba merült alakodat
idézték sűrű tölgyek,

a nyár Ceres diadala –
széltében borul rá az ég,
magáról megfeledkező
ölelése: kezdet és a vég.

Éledj, friss szél!

Valami könnyű, könnyű szépet
szeretnék álmodni ott,
hol *kicsordult* kínjaid végett
örömöd visszakapod!

Most is csak újjászülnöd kéne
poklaiból a férjedet,
a magunk gyönyörűségére
életnek adva életet!

A palota úrnőjéhez

(Sms kérdések és kérések)

1.

Fájdalom, szomorúság, bánat!
Mára ennyi maradt utánad.
Nem félsz, megölsz bennem mindent,
mi szép varázst körénk hintett?

2.

Ábrándozni, vágyakozni, belehalni,
osztályrészem lett a sóhaj
vigasztalj meg, drága asszony, légy
vigaszom
csak egyetlen igaz szóval!

Szerelmed, ha volt irántam, tudd
akarni
tévelygésből visszahozni
azt a férjet, aki érted építette
fel a lelke palotáját!

Fényes termék, széles ablak
megnyittassék,

Úrnőm üljön trónszékébe,
kacagjon rám, rossz álom volt, el ne hagyjon,
Golgotánknek legyen vége!

3. *(Újabb fohász)*

*Istenem, mekkora erő van Tebenned,
Tőled kapunk mi minden kegyelmet.
Pofonjaidat én hálásan köszönöm,
csak bánatom után megadnád örömöm.*

A meglőtt vad éneke

Halálos sebbel a szívben
sem írni, sem élni
nem lehet immár,
csak lesem a percek
múlását a napban,
hogyan visszafogadjál.

Nem tudod, mit kísérsz,
a „minden hamisság”
az időben,
legelső csóktól
porba omló testig,
kié lesz?

*Kérlek, emelkedjünk
magunkhoz,
lehecsünk, amik lenni
tudunk,
együtt könyörögjünk
az Úrhoz!*

(2009. aug. 7-11.)



Lugossy Mária munkája